

WIE EN WAT IS GOD?

Wie en Wat Is God?

Uit *Mysterie der eeuwen*, hoofdstuk 1
DOOR HERBERT W. ARMSTRONG

ENIGE JAREN GELEDEN KEERDE IK TERUG NAAR MIJN hotel in New-Delhi van een persoonlijk onderhoud met wijlen Indira Gandhi, premier van India. Vanaf mijn aankomst in India had ik overal koeien en ossen door de straten zien zwerven. In geen enkel ander land had ik ooit zulke dieren los door de straten van een stad zien dwalen. „Dwalen die koeien niet erg ver van huis af?” vroeg ik aan de chauffeur.

„O ja”, antwoordde hij.

„Maar”, vroeg ik, „als ze zo ver door de straten zwerven, hoe vinden hun eigenaars ze dan om ze voor de nacht terug naar huis te brengen?”

De chauffeur glimlachte. „De eigenaars vinden ze ook niet. Maar de koeien en ossen kennen hun eigenaars en weten waar zij wonen. Ze vinden 's avonds hun eigen weg naar huis.”

Onmiddellijk dacht ik aan de tekst in het eerste hoofdstuk van Jesaja, een tekst die ik voor deze levendige verklaring nooit zo volkomen had begrepen.

„Hoort, hemelen, en aarde, neig uw oor, want de Here spreekt: Ik heb kinderen grootgebracht en opgevoed, maar zij zijn van Mij afvallig geworden: Een rund kent zijn eigenaar en een ezel de krib van zijn meester, maar Israël heeft geen begrip, Mijn volk geen inzicht. Wee het zondige volk, de natie, beladen met ongerechtigheid, het gebroed van boosdoeners, de verdorven kinderen. Zij hebben de Here verlaten...zich achterwaarts gewend” (Jesaja 1:2-4).

En dit werd dan nog gezegd over het oude Israël, een volk waaraan God zich door vele tekenen en wonderen had geopenbaard. Hoeveel minder weten andere volken over God, over wie en wat God is!

Niettemin, andere volken bestaan net zo goed uit mensen als het volk Israël. Het is belangrijk om meteen aan het begin van dit hoofdstuk op te merken dat God deze mensen Zijn eigen kinderen noemt. Veel mensen zeggen: „God is gewoon geen realiteit voor mij.” God is voor hen een groot mysterie. Hun menselijke vader lijkt geen mysterie. Hij lijkt reëel.

Waarom lijkt God onwonderlijk?

In dit hoofdstuk hoop ik eraan bij te dragen dat God even echt voor u wordt als uw eigen menselijke vader. God openbaart zich aan ons in de Bijbel, zolang wij het willen begrijpen, zodat Hij werkelijkheid voor ons wordt.

Met betrekking tot de volken van het Romeinse Rijk inspireerde God de apostel Paulus tot de volgende woorden:

„Want toorn van God openbaart zich van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden, daarom dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hun geopenbaard. Want hetgeen van

Hem niet gezien kan worden, Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid [geestelijk], wordt sedert de schepping der wereld uit zijn [fysieke] werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben. Immers, hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar hun overleggingen zijn op niets uitgelopen, en het is duister geworden in hun onverstandig hart. Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden” (Romeinen 1:18-22).

De miljarden mensen die vandaag op aarde leven zijn niet alleen onwetend van de meest belangrijke kennis—wie en wat God is schijnen zij niet te *willen* weten! Zij zijn willens in onwetendheid van deze belangrijkste kennis en relatie die in het leven van een mens mogelijk zijn!

Verbazingwekkend—maar waar!

En hoe komt het dat de mensen willens onwetend zijn over de belangrijkste relatie van de mens? Er is slechts één verklaring mogelijk! Alle volken zijn misleid (Openbaring 12:9). En het feit van dit universele bedrog impliceert het feit van een superbetrager! Hierover later meer.

God onwonderlijk voor onze voorvaders

Door voor zichzelf van de verboden boom van kennis van goed en kwaad te nemen, verwierp de eerste geschapen mens, Adam, tegelijkertijd God als Schepper. Het is wel zeker dat God iets van Zichzelf, een bepaalde hoeveelheid kennis aan Adam had geopenbaard.

Niettemin had Adam zichzelf van God zijn Schepper afgesneden. Ongetwijfeld was er wel wat van de kennis die God aan Adam gegeven had goed doorgegeven van vader op zoon gedurende vele generaties. Jezus had Abel, Adams tweede zoon, de „rechtvaardige Abel” genoemd. Hij deed het juiste door een lam ten offer te brengen. Later „wandelde Henoch met God.” God sprak met Noach en gaf hem instructies om de ark te bouwen.

Na de Zondvloed kan men uit bepaalde historische verslagen opmaken dat Sem, een van Noachs drie zonen, enige kennis omtrent de ware God bezat. Maar ongetwijfeld werd de kennis van God, naarmate de ene na de andere generatie mensen elkaar opvolgde, grotendeels vervormd.

Nimrod verhief, zoals uit hoofdstuk vier van dit boek zal blijken, in feite zichzelf tot een god. Door de opeenvolgende geslachten en eeuwen vervaagde de kennis van de ware God bijna geheel. De oude, heidense volken maakten vele goden van klei, hout, steen en andere materialen. Veel voorbeelden van heidense afgoden zijn opgegraven door archeologen en zijn vandaag in veel musea te zien. Zoals de apostel Paulus reeds zei, aanbaden ze liever het geschapene dan de Schepper (Romeinen 1:25)

Concept van de eerste eeuw

Als we aan het Nieuwe Testament toe komen, vangen we een glimp op van de onwetendheid aangaande elke kennis over God. De Atheense intellectuelen waren de geleerden van de wereld in de eerste eeuw. Sommigen van hen ontmoetten de apostel Paulus in Athene.

„En ook enige van de Epikureïsche en Stoïcijnse wijsgeren twistten met hem en sommigen zeiden: Wat zou die betweter willen beweren? Maar anderen: Hij schijnt een verkondiger van vreemde goden te zijn; want hij bracht het evangelie van Jezus en van de opstanding. En zij namen hem mee naar de Areopagus [bovenop de heuvel van Mars (de

oorlogsgod]) en zeiden: Zouden wij ook mogen vernemen, wat dit voor een nieuwe leer is, waarvan gij spreekt? ... En Paulus, voor de Areopagus staande, zeide: Mannen van Athene, ik zie voor mijn ogen, dat gij in elk opzicht buitengewoon ontzag voor godheden hebt; want toen ik door uw stad liep en de voorwerpen uwer verering aanschouwde, heb ik ook een altaar gevonden met het opschrift: aan *de* (sv) onbekende God. Wat gij dan, zonder het te kennen, vereert, dat verkondig ik u: De God, die de wereld gemaakt heeft en al wat daarin is, die een Heer is van hemel en aarde... [die] aan allen leven en adem en alles geeft. Hij heeft uit één enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen... Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en zijn wij..." (Handelingen 17:18-19, 22-26, 28).

Maar hoe is het nu met de geleerden van onze hedendaagse Westerse wereld? De hoogst opgeleide mensen, zou men denken, behoren in de eerste plaats te weten wie en wat God is! Veronderstel eens dat u een willekeurige 100 universiteitsrectoren vraagt: „Geloof u in God?” Misschien zijn er drie of vier die zullen antwoorden: „O, ik geloof in het bestaan van God—als een ‘eerste oorzaak.’” Zij kunnen u echter niet zeggen wie of wat God is! Zij kunnen u niet zeggen hoe God eruit ziet. God is voor hen geen werkelijkheid. Anders gezegd: Hij is een mysterie. Misschien zullen nog eens zes of acht van de honderd bekennen dat zij agnosticus zijn—zij weten niet „zeker” of God bestaat.

Ik zei dat onderwijs een kwestie van geheugenbewerking is geworden. Vanaf de lagere school tot aan de hogere studieniveaus injecteren onze onderwijsstelsels voorgedrukte begrippen, ideologieën en een mengsel van feiten en fabels in het argeloze verstand van kinderen, jongeren en jonge volwassenen. In onze schoolsystemen worden de leerlingen beoordeeld op hoe goed zij de onderwezen stof—of die nu goed is of fout—accepteren, memoriseren en tijdens testen kunnen opnoemen of opschrijven.

Het moderne onderwijs heeft algemeen zijn goedkeuring gehecht aan de fabel van evolutie. Evolutie is de poging van de atheïst om het bestaan van een schepping te verklaren zonder het voorafgaande bestaan van de Schepper. Dit verwijderd God uit het beeld. Door God geheel ter zijde te schuiven verblindt men zichzelf voor het mysterie.

De materiële schepping lijkt werkelijkheid

De schepping is materieel, zichtbaar, en lijkt daarom echt. Het systeem van het moderne onderwijs is volkomen materialistisch geworden. De hedendaagse wetenschappelijke opvatting ontkent het bestaan van het onzichtbare en geestelijke. Toch zijn al onze schijnbaar onoplosbare problemen en het kwaad in deze wereld geestelijk van aard. Hierboven citeerde ik uit het eerste hoofdstuk van het boek Romeinen.

Het 28e vers zegt: „En daar zij het verwerpelijke achten God te erkennen...” Er wordt over God weinig of niets onderwezen, en zelfs op de lagere school is evolutie het fundamentele uitgangspunt—de algemene benadering van kennis.

Geen wonder dat de geleerden niet weten wie of wat God is? Zij geloven wat hun is geleerd.

Nu ik dit schrijf ben ik onlangs teruggekeerd van mijn tweede vierdaagse bezoek aan Beijing (Peking), als de eerste godsdienstleider uit de wereld van het Christendom die is uitgenodigd om in de Chinese hoofdstad grote groepen mensen toe te spreken. Ik had een persoonlijk onderhoud

met de vice-voorzitter van de Permanente Commissie van het Nationale Volkscongres, Tan Zhen-lin, en nu, tijdens dit tweede bezoek, met Deng Xiao-ping, de onbetwiste leider van China. Toen ik met China's leider sprak, sprak ik met de topfunctionaris die het verstand en de mening van meer dan één miljard mensen vormt—bijna een kwart van alle mensen op aarde. China is in bevolkingsaantal het grootste land ter wereld. In zeer oude tijden bestond de religie in China uit voorouderverering. Daarna kwam het Confucianisme, met als rivaal het Taoïsme. Later werd vanuit India het Boeddhisme ingevoerd. Tegenwoordig is het land communistisch—atheïstisch.

Ik ontdekte dat China's leiders zeer hartelijke, vriendelijke en hoffelijke mensen zijn—maar begrijpen wie en wat God is, is heel beslist niet iets waarover zij zich nu druk maken. Ik heb niet geprobeerd hun uit te leggen wie en wat God is, maar ik heb wel tweemaal een gehoor van belangrijke leiders verteld wat God heel spoedig zal doen—en ik heb dit boek dat ik nu aan het schrijven ben, aangekondigd.

India is het op een na volkrijkste land. Wat weet men daar over wie en wat God is? Niets!

Rusland is qua bevolking het derde land. Daar had men het Russisch orthodoxe Christendom, en nu het atheïsme.

Ik oordeel of veroordeel deze volken niet, en ik neem aan dat zij het even goed bedoelen als ieder ander volk. God oordeelt hen nu niet, zoals ik later zal uitleggen. Ook veroordeelt Hij hen niet. Hij heeft hen lief en zal hen allemaal op Zijn eigen tijd tot eeuwig behoud roepen. Zij weten echter niet wie of wat God is.

In het oude Egypte aanbaden de mensen de goden Isis en Osiris. De oude Grieken en Romeinen hadden mythologische goden zoals Jupiter, Hermes, Dionysus, Apollo, Diana en vele anderen. Maar zij wisten niet, en ook vandaag weten deze volken niet wie en wat God is. Maar *HOE KWAM DAT?*

Waarom willens onwetend?

In het citaat uit het eerste hoofdstuk van Romeinen heb ik u reeds een reden gegeven: zij waren willens onwetend omtrent de dingen van de ware God. Maar waarom? Waarom willens onwetend? In Romeinen 8:7 wordt uitdrukkelijk gezegd dat het natuurlijke denken van de mens vijandig jegens God is. Dit betekent niet per se dat de geest van alle onbekeerde mensen actief, opzettelijk, kwaadwillend vijandig is. De meeste mensen zijn passief vijandig tegenover God. Normaal gesproken denken zij niet over God na. Als God ter sprake komt, raken zij in verlegenheid en trachten vaak het onderwerp te veranderen. Zij zijn zich er waarschijnlijk niet van bewust dat zij tegenover God een vijandige houding hebben. Toch is dit precies de reden, psychologisch gezien, waarom zij het onderwerp willen vermijden. Met andere woorden, de gemiddelde man of vrouw heeft een onbewuste passieve vijandigheid jegens God. Zonder het echt te beseffen willen zij dat God „Zijn neus buiten hun zaken houdt”—behalve in een tijd dat zij in grote moeilijkheden verkeren en zij om Gods hulp roepen.

Geestelijke dingen—onzichtbare dingen—zijn voor hen een mysterie. Zij begrijpen die dingen niet, hoe reëel die ook zijn, omdat zij ze niet kunnen zien. Ze blijven een ondoordringelijk mysterie en dus ontkennen zij het bestaan ervan.

Er is een oorzaak voor deze bereidwillige onwetendheid. En de Bijbel vertelt ons duidelijk wat die oorzaak is. Deze is tweeledig: 1) wat er in de prehistorie is voorgevallen, en 2)

wat God zelf na de oorspronkelijke zonde van Adam heeft ingesteld. Al deze dingen (die in de volgende twee hoofdstukken zullen worden uiteengezet) en de oorzaak van al het escalerende kwaad in de wereld van vandaag worden door de Almachtige God in Zijn Woord de Bijbel geopenbaard. Dit zal duidelijk worden naarmate wij verder komen.

Maar eerst de vraag: wat openbaart de Bijbel over wie en wat God is? Uitsluitend in dit geïnspireerde boek openbaart God Zichzelf. De mensheid in het algemeen heeft God echter nooit geloofd, dat wil zeggen: men gelooft niet wat God zegt. God sprak van aangezicht tot aangezicht, persoonlijk, tot Adam en Eva, de eerste geschapen mensen. Vervolgens liet Hij toe dat Satan hen benaderde. Satan greep Adam aan door middel van diens vrouw. Onze eerste ouders geloofden Satan toen deze zei: „Gij zult geenszins sterven”, nadat God had gezegd: „Gij zult voorzeker sterven” als zij van de verboden boom zouden stelen.

Toen Jezus Christus 4000 jaar later op aarde sprak, geloofden slechts 120 mensen wat Hij zei (Handelingen 1:15), hoewel Hij Zijn boodschap van God tot vele duizenden mensen had gesproken.

Geen wonder dus dat niet een van deze religies, sekten en denominaties God gelooft, behalve de kleine en vervolgte Kerk die door Jezus Christus werd opgericht (in 31 n.Chr.), en die met die 120 mensen begon, wat betekent dat die anderen niet geloven wat God in Zijn Woord zegt. Gods Woord openbaart duidelijk wie en wat God is! Er is echter een reden voor hun onwetendheid. Dit zal naarmate wij vorderen duidelijk worden gemaakt.

Wie en wat is God dus? Hoe openbaart Hij zich? Ik heb reeds de apostel Paulus aangehaald toen hij tegen de Atheense intellectuelen zei dat God de Schepper is, degene die de mens ontwierp, vormde en schiep.

De profeet Jesaja citeert God zelf als hij zegt: „Met wie dan wilt gij Mij vergelijken, dat Ik hem zou gelijk zijn?...Heft uw ogen naar omhoog en ziet: wie heeft dit alles [deze sterren—Moffatt vertaling] geschapen? Hij, die het heer daarvan in groten getale uitleidt en elk daarvan bij name roept door de grootheid zijner sterkte en omdat Hij geweldig van kracht is; er blijft niet één achter” (Jesaja 40:25-26).

Verder zegt God zelf tot de sceptici: „Brengt uw rechts- geding voor, zegt de Here; voert uw bewijsgronden aan, zegt de Koning van Jacob. Laten zij aanvoeren en ons bekend- maken, wat er geschieden zal. Geeft te kennen, hoe het vroeger was, opdat wij het overdenken en kennis nemen van de afloop. Of doet ons het toekomstige horen; geeft te kennen wat in de toekomst komen zal, opdat wij weten, dat gij goden zijt. Doet althans iets, goed of kwaad, opdat wij elkander verbijsterd aanstaren...Zie,” daagt God de twijfe- laar uit, „gij zijt niets en uw werk is nietig” (Jesaja 41:21-24). Deze teksten openbaren Gods kracht, maar niet wat God is, op een manier om Hem werkelijk te maken voor de lezer. Andere teksten moeten dat doen.

God, de Schepper van het universum

God is Schepper van alles—van alles in het onmetelijke universum: de sterren, de melkwegstelsels in de onein- dige ruimte, deze aarde, de mens en alles in de aarde.

Dat is wat God is, wat Hij doet. Hij schiep! Hij ontwerpt, stelt samen en modelleert. Hij geeft leven! Hij is de grote gever! En Zijn wet—Zijn levenswijze—is de weg van geven, niet die van nemen, wat de weg van deze wereld is.

Maar hoe is God? Wie is God? Daar zijn altijd veel opvat- tingen over geweest. Sommigen geloven dat God slechts het goede of de goede bedoelingen in iedere mens is, dus slechts een onderdeel van ieder menselijk individu. Sommigen hebben zich voorgesteld dat God een soort afgodsbeeld is, samengesteld uit goud of zilver, of gesneden uit hout, of gehouwen uit steen of ander materiaal. Toen Mozes op de berg Sinaï met God sprak, dachten de Israëlieten dat God een gouden kalf was of er zo uit zag.

Velen denken dat God één enkel individueel verheven Persoon is. Sommigen denken dat Hij een geest is.

En de algemeen aanvaarde leer van het traditionele Christendom is dat God een „drieëenheid” is—God in drie Personen: Vader, Zoon en Heilige Geest. Het woord drieëen- heid is niet te vinden in de Bijbel, noch leert de Bijbel deze doctrine. Maar meer daarover later.

God in de prehistorie

Laten wij nu teruggaan naar het eerste begin, de prehistorie.

Als u werd gevraagd waar in de Bijbel de vroegste beschrijving van God staat, voor wat betreft het tijdstip van Zijn bestaan, dan zou u waarschijnlijk zeggen: „Welnu, in het allereerste vers in de Bijbel, Genesis 1:1 natuurlijk.” Goed?

Fout!

Chronologisch is de vroegste openbaring van wie en wat God is te vinden in het Nieuwe Testament. Johannes 1:1.

„In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alle dingen zijn door het Woord geworden en zonder dit is geen ding geworden, dat geworden is. In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen” (Johannes 1:1-4).

„Het Woord” in deze passage is een vertaling van het Griekse Logos, dat ‘woordvoerder’, ‘woord’ of ‘openbarende gedachte’ betekent. Het is de naam die daar voor een afzon- derlijk Persoon wordt gebruikt. Maar wie of wat is deze Logos? Let op de verklaring in vers 14:

„Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid.”

Toen Hij als Jezus Christus was geboren, was Hij vlees en bloed, materie, en Hij kon worden gezien, aangeraakt en gevoeld. Maar wat was Hij? Als God—als de Logos? Dat wordt in Johannes 4:24 beantwoord. „God is een Geest” (SV), en geest is onzichtbaar. Wij weten wat Zijn vorm en gestalte als de mens Jezus was. Maar van welke vorm en gestalte was Hij als het Woord? Wij zullen dat later uitleggen.

Het Woord is dus een Persoon die vlees werd gemaakt— verwekt door God, die door deze latere verwekking Zijn Vader werd. Maar op dat prehistorische tijdstip van het eerste vers van Johannes 1 was het Woord, (nog) niet de Zoon van God. Hij deed afstand van Zijn glorie als een geestelijke Godheid om als mens te worden verwekt. Hij werd Gods Zoon door te worden verwekt door God en uit de maagd Maria te worden geboren.

Wij vinden hier dus oorspronkelijk twee Personen geopenbaard. Eén is God. En bij God in die prehistorische tijd was nog een Persoon die eveneens God was, iemand die later werd verwekt en geboren als Jezus Christus. Maar deze twee personen waren geest, onzichtbaar voor menselijke ogen tenzij zij op bovennatuurlijke wijze worden geopen- baard. Maar in de tijd die in vers één wordt beschreven was Jezus niet de Zoon van God en was God niet Zijn Vader.

Wie was Melchizedek?

Over het begin van Jezus' bestaan vinden wij nog een nadere beschrijving in Hebréeën 7. Over Melchizedek, die in de dagen van Abraham koning van Jeruzalem was, wordt er gezegd dat Hij tevens de Priester van de Allerhoogste God was. Deze Melchizedek bestond al vanaf de eeuwigheid—zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsregister, zonder begin van dagen of einde des levens, en, aan de Zoon van God gelijkgesteld, blijft hij priester voor altoos" (Hebréeën 7:3).

Daar Melchizedek „aan de Zoon van God gelijkgesteld" was en voor eeuwig Hogepriester blijft, en Jezus Christus nu Hogepriester is, zijn Melchizedek en Jezus Christus één en dezelfde Persoon.

Daarom was Christus „zonder vader, zonder moeder, zonder geslachtsregister [in Abrahams tijd], zonder begin van dagen of einde des levens". Ook God had al eeuwig bestaan samen met het Woord. Toen Hij het Woord was, was Jezus een onsterfelijk wezen dat altijd had bestaan; nooit was er een tijd dat Hij niet bestond—Hij had geen begin van dagen. Hij was toen „gelijk" de Zoon van God, Hij was de Zoon van God echter nog niet. Hij was ook God, samen met God.

Deze passages laten zien dat het Woord, in den beginne, voordat er ook maar iets was geschapen, bij God was, en zelf ook God was. Hoe kan dat nu?

Stel er is iemand die John heet. En John zou bij een man die Smith heet kunnen zijn, en ook John zou een Smith kunnen zijn, omdat John de zoon van Smith is, want Smith is de familienaam. Toch zijn ze twee verschillende personen.

Het enige punt van verschil in deze analogie is dat het Woord, ten tijde van Johannes 1:1, nog niet de Zoon van God was. Hij was echter wel bij God, en Hij was zelf ook God. Zij waren nog geen Vader en Zoon—maar zij vormden het Koninkrijk van God [of wat later de Godfamilie of het goddelijke gezin zou worden]!

Momenteel wordt dit gezin gevormd door God de Vader en Jezus Christus, Zijn Zoon, en door de vele verwekte mensen die nu reeds de verwekte zonen en dochters van God zijn (Romeinen 8:14, 16; 1 Johannes 3:2; 2Corinthiërs 6:18), en die de Kerk van God vormen. Dit Familie aspect—de Godfamilie—is van vitaal belang, en dit zal later grondig worden uiteengezet.

Maar waar zijn wij nu?

Lang voordat er iets anders bestond, bestonden twee onsterfelijke, twee Opperwezens, die altijd hadden bestaan. Uw verstand kan zich van dit „altijd" geen voorstelling vormen, maar evenmin kan het zich voorstellen wat elektriciteit is! Toch weet u dat elektriciteit bestaat en werkelijkheid is!

Hoe Christus Schepper was

Probeer naar onze vraag: „wie en wat is God?" Voordat er ook maar iets anders tot bestaan kwam, waren daar God en het Woord, bestaande uit geest, niet uit materie, maar desalniettemin zeer werkelijk. Twee Personen—niet drie. En vers 3 van Johannes 1: alle dingen (het heelal) werden gemaakt door het Woord.

Probeer dit nu te begrijpen, samen met Efeze 3:9: „...God, Die alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus" (SV).

Ik zal dit uitleggen. In de eerste week van januari 1914 werd ik door een landelijk tijdschrift naar Detroit in Michigan gezonden om Henry Ford te interviewen om materiaal te verkrijgen voor een artikel over zijn sensationele, nieuwe loonbeleid van \$5 per dag. Ik sprak met Henry Ford

in het administratiegebouw. Hij was gekleed in een kostuum met witte boord en stropdas. Van daaruit keek ik door een overdekte passage in de reusachtige fabriek (destijds de Highland Park-fabriek) en ik zag misschien wel duizenden mannen in overall aan machines werken die door elektrische energie werden aangedreven. Ford werd de maker of de schepper van de Ford-auto genoemd. Maar hij maakte de auto's door deze werklieden die gebruik maakten van de kracht van elektriciteit en machines.

Op dezelfde manier is God de Vader Schepper. Maar Hij „schiep alle dingen door Jezus Christus." Jezus is het Woord. Er staat geschreven: „Hij sprak en het was er" (Psalmen 33:9). God zegt Christus wat Hij moet doen (Johannes 8:28-29). Vervolgens spreekt Jezus, als de uitvoerder, en de Heilige Geest is de kracht die reageert en doet wat Jezus gebiedt.

Verder lezen wij in Colossenzen 1, te beginnen met vers 12: „En dankt gij met blijdschap de Vader...Hij heeft ons...overgebracht in het Koninkrijk van de Zoon zijner liefde...Hij is het beeld van de onzichtbare God [zelfde voorkomen, vorm, gestalte en karakter], ... want [door] Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten: alle dingen zijn door Hem en [voor] Hem geschapen; en Hij is vóór alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem" (vers 12-13, 15-17).

Daarom openbaart Gods Woord dat God en het Woord—twee verheven Personen—altijd samen bestonden, voordat er ook maar iets geschapen was, inclusief deze aarde en het gehele universum.

In het citaat hierboven is Christus het beeld (vorm en gestalte) van God. Wellicht maakt het God reëler voor u als u zich realiseert dat Hij dezelfde vorm en gestalte als een mens heeft. Meer bewijs hiervan zal later worden gegeven.

Er was dus een tijd dat alleen deze twee Personen bestonden en verder niets.

Er is geen sprake van een derde Persoon—een „Geest". Is God dan tot slechts twee Personen beperkt? De valse drieëenheidsdoctrine beperkt God inderdaad tot drie Personen. Maar God is niet beperkt. Zoals God herhaaldelijk openbaart is het Zijn doel Zichzelf te vermenigvuldigen tot wat wel miljarden goddelijke personen kunnen worden. De valse drieëenheidsleer beperkt God, loochent Gods doel en heeft de gehele Christelijke wereld misleid. God en het Woord zelf zijn geest, en projecteren Hun Geest. Laat me dat illustreren. Door uw gezichtsvermogen kunt u iets aan de andere kant van de kamer, of de zon, of zelfs sterren zien, die vele malen groter dan de zon zijn, alleen veel verder weg. Maar met uw gezichtsvermogen kunt u niets op deze voorwerpen uitrichten. Op dezelfde manier kan God Zijn geest op elke plek richten, ongeacht de afstand, maar door Zijn Geest kan God op al die voorwerpen handelen of die veranderen zoals Hij dat wil. Daarom is God alomtegenwoordig.

Hoelang zullen zij hebben nagedacht en gepland en ontworpen, voordat zij ook maar iets begonnen te scheppen!

Materie—deze aarde, sterren, nevels, melkwegstelsels—was echter niet het eerste dat zij schiepen. Vóór de schepping van materie schiepen zij engelen.

In het 38e hoofdstuk van Job spreekt God over de schepping van de aarde. Hij zegt dat alle engelen bij de schepping van de aarde van vreugde juichten (vs. 7). Alle engelen bestonden dus al toen de aarde geschapen werd.

In Genesis 1:1 staat dat God de aarde en de hemelen schiep: In de meeste vertalingen wordt het woord hemel (enkelvoud) gebruikt, maar in het oorspronkelijke Hebreeuws dat door Mozes werd geschreven staat het meervoud, hemelen, wat impliceert dat het gehele materiële universum gelijktijdig met de aarde werd geschapen. Dit wordt duidelijk gesteld in Genesis 2:4: „Dit zijn de geboorten [het begin] des hemels [hemelen—meervoud] en der aarde, als zij geschapen werden: ten dage als de Heere God de aarde en de hemel [hemelen] maakte” (SV).

Het woord „dag(e)” is in deze context niet per definitie een dag van vierentwintig uur, maar een onbepaalde periode. Dit kan evenwel vele duizenden of miljoenen jaren geleden zijn geweest. Vóór de schepping van de mens waren er engelen op aarde geplaatst. Daar engelen onsterfelijke geestelijke wezens zijn, kunnen zij hier wel duizenden of miljoenen jaren vóór de schepping van de mens hebben gewoond. Hoelang openbaart God niet. De aarde was aanvankelijk de verblijfplaats van engelen: Maar in Judas 6 staat, dat deze engelen „aan hun oorsprong ontrouw werden en hun eigen woning [de aarde] verlieten...”

Hoe is Gods uiterlijk?

Nu meer details over wie en wat God is.

God is Geest (Johannes 4:24). Waarom is God voor zoveel mensen niet werkelijk? Omdat God en het Woord uit geest bestaan, niet uit materie, niet uit vlees en bloed, zoals mensen. God is voor menselijke ogen onzichtbaar (Colossen 1:15). Hij lijkt niet echt: Om iets als echt te beschouwen, wil onze geest een vorm en gestalte visualiseren. Maar ook al bestaat God uit geest en niet uit zichtbare materie, God heeft toch een bepaalde vorm en gestalte.

Wat is Gods vorm en gestalte?

In Genesis 1:26 zegt God: „Laat Ons mensen maken naar Ons beeld, als Onze gelijkenis.” De vorm en gestalte van de mens kennen wij. Dat is dan het beeld, de gelijkenis, de vorm en de gestalte van God.

Op verschillende plaatsen in de Bijbel is geopenbaard dat God een gezicht heeft en ogen, een neus, een mond en oren. Hij heeft haar op Zijn hoofd. Er is geopenbaard dat God armen en benen heeft: En God heeft handen en vingers. Geen enkel dier of insect, geen enkele vogel of vis, of enige andere levensvorm die wij kennen, heeft handen als die van een mens. Zelfs als enig ander levend wezen dat wij kennen een verstand had om mee te denken, dan nog zou het zonder handen en vingers niet de dingen kunnen ontwerpen en maken die een mens maakt.

God heeft voeten en tenen en een lichaam, God heeft een verstand: Dieren hebben hersenen, maar geen denkvermogen zoals dat van de mens.

Als u weet hoe een mens eruit ziet, dan weet u wat de vorm en gestalte van God is, immers Hij maakte de mens naar Zijn eigen beeld, naar Zijn eigen gelijkenis!

Een van Jezus' discipelen vroeg Hem hoe God de Vader eruit ziet, Jezus antwoordde: „Ben Ik zolang bij u, Filippus, en kent gij Mij niet? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien...” (Johannes 14:9). Jezus leek op de Vader, Jezus was in feite „God met ons” (Mattheüs 1:23). Jezus was de verwekte en geboren Zoon van God.

En wat was het uiterlijk van Jezus? Dat was als dat van een mens, want Hij was tevens de Zoon des mensen. Hij leek zozeer op andere Joodse mannen van Zijn tijd, dat Zijn vijanden Judas omkochten om Hem aan te wijzen en 's nachts in een groep mensen vast te stellen wie Jezus was.

Wij weten nu dus dat God dezelfde vorm en gestalte als een mens heeft. Ook weten wij dat Hij uit geest bestaat en niet zoals de mens uit materie is samengesteld. Geest is voor menselijke ogen onzichtbaar, tenzij gemanifesteerd door een speciaal proces.

En als Zij zo gemanifesteerd zouden zijn, zouden wij zowel God de Vader als Christus nu verheerlijkt in de hemel zien met Hun gezicht, hoewel gevormd als een menselijk gezicht, stralend als de zon in volle kracht! Hun ogen als vuurvlammen, Hun voeten als gloeiend koper en Hun haar wit als sneeuw (Openbaring 1:14-16).

Gods aard en karakter

Het belangrijkste van alles is echter wel hoe Gods aard, hoe Zijn karakter is. Men kan niet weten wat God is, tenzij men weet wat Zijn karakter is!

Het karakter van zowel God de Vader als Christus de Zoon is dat van geestelijke heiligheid, rechtvaardigheid en absolute volmaaktheid.

Dit karakter kan worden samengevat in het ene woord liefde, gedefinieerd als een onzelfzuchtige, liefhebbende zorgzaamheid. Het is de weg van geven, dienen, helpen, delen, niet de weg van „nemen”.

Het is de weg zonder begeerte, wellust en hebzucht, zonder ijdelheid en zelfzucht, wedijver, strijd, geweld en verwoesting, naijver en jaloezie, wrok en verbittering.

Gods onvervreemdbare natuur is de weg van vrede, en gerechtigheid, barmhartigheid, geluk en vreugde die uitstralen naar degenen die Hij heeft geschapen!

Het Woord en God leefden. Wat deden Zij? Zij schiepen. Hoe leefden Zij, wat was Hun „levensstijl”? Zij leefden volgens de weg van hun volmaakte karakter, de weg van onzelfzuchtige liefde. Toen Jezus werd gedoopt, zei God de Vader: „Gij zijt Mijn geliefde Zoon.” God had het Woord lief En het Woord had God lief en gehoorzaamde Hem volledig.

Twee kunnen niet samengaan, tenzij zij het eens geworden zijn. Zij stemden volkomen overeen en werkten volledig samen. Bovendien kunnen twee niet in voortdurende vrede samengaan, tenzij er een het hoofd is, of de leider, iemand die het voor het zeggen heeft. God was de leider.

Hun levenswijze bracht volmaakte vrede, samenwerking, geluk, vervulling. Deze manier van leven werd wet. Een wet is een gedragscode of relatie tussen twee of meer mensen. Men zou de regels bij een sportwedstrijd de „wet” van het spel kunnen noemen. Het bestaan van een wet vereist een straf op de overtreding ervan. Er kan geen wet zijn zonder straf op de schending ervan.

God—Schepper van gezag

Het feit dat er een wet is vooronderstelt een regering. Regeren is het uitvoeren en handhaven van de wet door iemand die het gezag heeft. Dit vereist gezaghebbend leiderschap—iemand met volmacht.

Toen de enige bewust levende Wezens bestonden, was God de leider, degene met de grootste macht. Dus zelfs toen de enige bewuste levende Wezens God en het Woord waren, was er een regering, met God als het allerhoogste gezag. De regering van God is noodzakelijkerwijze een regering van boven naar beneden. Het kan geen „regering met goedkeuring van de onderdanen” zijn. De wetten ervan zijn door God in het leven geroepen en bekendgemaakt; ze zijn nooit uitgevaardigd door het volk, geen dictaat van

de onderdanen over hoe de regering boven hen over hen moet regeren. Daar zij andere bewuste, denkende, levende wezens schiepen, plaatst juist dit feit de regering van God noodzakelijkerwijze boven de gehele schepping, met God als de allerhoogste Heerser.

Onze menselijke cultuur heeft zichzelf het voorrecht van wetgeving toegeëigend. Menselijke regeringen, hetzij van een stad, een provincie, een deelstaat of een natie, hebben wetgevende instellingen, gemeenteraden, deelstaatregeringen, congres, parlement, Reichstag, Diet of Knesset. Maar 6000 jaar menselijke ervaring laat zien hoe totaal onbekwaam de mens is om te beslissen wat juist en wat verkeerd is, of wetten op te stellen voor gedrag en relaties van de mens.

De wetgevende instellingen van de mens hebben zoveel wetten gemaakt, dat de gemiddelde politieagent in een stad onmogelijk zelfs maar 1/6 van de wetten kan onthouden die hij wordt geacht te handhaven. Sommigen herinneren zich misschien een stripverhaal in Amerikaanse dagbladen. „There ought to be a law” („Daar moet een wet voor komen”). Deze strip dreef de spot met het idee dat menselijke wetgevers zoveel wetten hebben gemaakt en toch falen om in iedere mogelijke schending te voorzien.

Gods wet is geestelijk en kan worden samengevat in één eenvoudig maar allesomvattend woord: liefde. Zijn wet als richtsnoer voor het gedrag van de mens is onderverdeeld in de twee grote geboden: liefde voor God en liefde voor de naaste. Deze zijn op hun beurt in de Tien Geboden onderverdeeld. Jezus verruimde deze wet door te laten zien hoe het principe ervan zich zo uitbreidt dat nagenoeg iedere mogelijke overtreding van de mens erdoor wordt bestreken. Het derde hoofdstuk van 2 Corinthen toont dat Gods wet als principe moet worden toegepast. Dit is samen te vatten in één enkel woord: liefde. Desalniettemin is deze wet zo volmaakt dat ze door het toepassen van het principe ervan, een volledige wet is. Er is slechts één volmaakte wetgever, en dat is God.

Houd in gedachten dat de regering van God berust op de wet van God, dat is de levenswijze van onbaatzuchtige liefde, samenwerking, zorgzaamheid voor het welzijn van de onderdanen. En deze wet van God veroorzaakt vrede, geluk en samenwerking door gehoorzaamheid.

God is een familie

Nu nog eens naar Genesis 1:1: „In den beginne schiep God...” Dit werd oorspronkelijk door Mozes geschreven op inspiratie van God. Mozes schreef in het Hebreeuws. Het Hebreeuwse woord dat als „God” is vertaald is Elohim, een substantief of een naam, in meervoudsvorm, maar meestal enkelvoud in het grammaticale taalgebruik. Het is eenzelfde soort woord als familie, kerk, groep: één familie bestaande uit twee of meer leden; één kerk samengesteld uit vele leden; één groep van verscheidene personen.

Het verwijst naar precies dezelfde „Personen” die de ene God vormen, zoals wij in Johannes 1:1 vonden: het Woord en God—en elk van deze twee Personen is God.

Met andere woorden: God is nu een gezin, tot dusverre bestaande uit slechts twee Personen: God de Vader en Christus de Zoon. Wanneer echter de Heilige Geest van God in iemand woont, en deze door Gods Geest wordt geleid, dan (Romeinen 8:14) is hij een verwekte zoon van God. En ten tijde van Christus' terugkeer naar de aarde in opperste macht en glorie om het Koninkrijk van God op te richten, om de regering

van God die door Lucifer was afgeschaft te herstellen, zullen allen die door Gods Geest worden vervuld en geleid geboren zonen van God worden. Het goddelijke gezin of de Godfamilie zal dan alle volken regeren met de herstelde regering van God!

De doctrine van de „drieëenheid” beperkt God tot een vermeende drie Personen. Deze leer vernietigt het ware evangelie van Jezus Christus! Zijn evangelie is het goede nieuws van het nu spoedig komende Koninkrijk van God de enige hoop van deze wereld en zijn verwarde mensheid!

De drieëenheidsdoctrine daarentegen is de doctrine van de grote valse religie die in Openbaring 17:5 wordt genoemd: „Een geheimenis: het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde.”

Met deze doctrine, en nog andere, heeft Satan het gehele traditionele Christendom misleid.

De drieëenheidsdoctrine

De algemeen aanvaarde leer van het traditionele Christendom is dat God een „Drieëenheid” is—God in drie Personen: Vader, Zoon en Heilige Geest. [In het Engels spreekt men soms nog, hoewel minder dan vroeger, van de „Holy Ghost” i.p.v. van de „Holy Spirit”.]

Hoe is deze drieëenheidsdoctrine het traditionele Christendom binnengekomen?

Zeer nadrukkelijk komt hij niet uit de Bijbel. Ik haalde Openbaring 12:9 aan, waar staat dat alle volken door Satan de duivel zijn misleid. Hoe heeft de sluwe Satan deze doctrine dan in het „Christendom” ingevoerd?

De geschiedenis van deze kwestie is belangwekkend. Het lijkt ongelooflijk dat een wezen als Satan niet alleen de hele wereld heeft weten te bedriegen, maar tevens het „Christendom” de religie die Christus' naam draagt en naar men denkt Zijn ware religie is. Toch deed Satan dat, paradoxaal genoeg!

Hij deed het door middel van zijn grote valse kerk, in 33 n.Chr. gesticht door Simon de Tovenaar, die in het 8e hoofdstuk van Handelingen wordt beschreven als de leider van de Babylonische mysteriereligie in Samaria. In 2 Koningen 17:23-24 staat dat Salmaneser, de koning van Assyrië, die het noordelijke koninkrijk, het koninkrijk Israël, was binnengevallen en had veroverd, de mensen uit hun land Samaria wegvoerde en mensen van de Babylonische mysteriegodsdiens uit de provincies van Babylon naar het land overbracht. Uiteraard waren dat heidenen. In de tijd van Christus woonden zij nog steeds in dit gebied van noordelijk Palestina. De Joden van Judea van Christus' tijd wilden niets met hen te maken hebben en noemden hen minachtend „honden”. In de eerste eeuw hingen zij nog altijd deze heidense mysteriereligie uit Babylon aan.

In 33 n.Chr., twee jaar nadat Jezus Christus vanuit de hemel op de Pinksterdag de Kerk van God had opgericht, ging de diaken Filippus, die later evangelist werd, naar Samaria om er Christus' evangelie te prediken. Samen met de menigte kwam deze Simon de Tovenaar naar hem luisteren.

Simon had de mensen van dat land in zijn ban, en „allen, van klein tot groot” volgden hem als hun leider in de Babylonische mysteriereligie, „en zeiden: Deze is wat genoemd wordt de grote kracht Gods” (Handelingen 8:10).

Toen de mensen Filippus' prediking van het Koninkrijk van God geloofden, werden zij gedoopt, en deze Simon slaagde erin samen met hen gedoopt te worden.

Vervolgens kwam Simon bij de apostelen Petrus en Johannes, bood hen smeergeld aan, en vroeg hun hem de macht te geven om mensen de handen op te leggen opdat zij de Heilige Geest zouden ontvangen. Petrus wees hem streng terecht. Maar Simon riep zichzelf desondanks uit tot een Christelijke apostel, en noemde de heidense mysteriereligie uit Babylon „Christendom”. Hij nam de leer van „genade” ter vergeving van zonde over (iets wat de heidense religies nooit hadden gekend), maar hij keerde genade om in permissie om God ongehoorzaam te zijn (Judas 4). Hij streefde ernaar zijn heidense godsdienst, onder de naam „Christendom”, tot een universele godsdienst te maken, en daardoor de wereldheerschappij te bemachtigen.

Simon, de „Pater” of „Peter” (Petrus) van zijn vervalste godsdienst, wist dit tijdens zijn leven niet te bereiken. Maar latere leiders bereikten inderdaad, toen het hoofdkwartier naar Rome was verplaatst, politiek gezag over het Romeinse Rijk en de middeleeuwse opvolger ervan, het „Heilige Romeinse Rijk”. Dit Rijk is momenteel aan het herrijzen in Europa!

Vervalst evangelie

In het 6e decennium van de eerste eeuw had een groot deel van het Midden-Oosten zich van het ware evangelie tot een vervalsing gewend (Galaten 1:6-7). In de jaren 90 van de eerste eeuw was de apostel Johannes nog steeds in leven. Op het eiland Patmos schreef hij het boek Openbaring.

Korte tijd later trachtte de kerk die in het jaar 33 door Simon was gesticht het ware Christelijke Pascha (waarvan Christus de vorm had veranderd van die van offerlammeren in ongezuurd brood en wijn) te veranderen in een Babylonische ceremonie, Pasen, in het Engels ‘Easter’ genoemd—naar de godin Astarte of Ishtar, wat ook in sommige Semitische dialecten als „Easter” wordt uitgesproken. [vgl. ook het Duitse ‘Ostern’].

Na de dood van de apostel Johannes ontstond er een controverse over de kwestie Pascha versus Pasen/Easter tussen een discipel van Johannes, Polycarpus, en de bisschop van Rome, inmiddels leider van de kerk die door Simon was gesticht.

Nog later had een andere discipel van Christus’ ware Christendom, Polycrates, een nog heftiger controverse over dezelfde kwestie met een latere bisschop van Rome. Deze theologische strijd werd de Quartodecimaanse Controverse genoemd. Polycrates hield vol dat het Pascha, zoals Jezus en de oorspronkelijke apostelen leerden, op de avond van de 14e Nisan (de eerste maand van de heilige kalender, die in de lente valt) moet worden gehouden in de nieuwe Christelijke vorm die door Jezus en door de apostel Paulus (1Corinthe 11) was ingevoerd en waarbij ongezuurd brood en wijn werden gebruikt in plaats van het offeren van een lam. Rome eiste echter dat het op een zondag moest worden gevierd.

In ongeveer dezelfde tijd woedde er nog een andere controverse, die tussen Dr. Arius van Alexandrië, een Christelijke leider die in 336 stierf, en andere bisschoppen, over het bestempelen van God als een Drieëenheid. Arius verzette zich vastberaden tegen de drieëenheidsdoctrine, maar introduceerde zijn eigen dwalingen.

In 325 riep keizer Constantijn het Concilie van Nicea bijeen om deze controversen te beëindigen. Constantijn was toen nog geen „Christen”, maar als politiek leider nam hij de macht in handen. Het Concilie bekrachtigde zowel de

Paaszonddoctrine als de Drieëenheid. Keizer Constantijn, de burgerlijke machthebber, maakte er een wet van. Hij was echter niet in staat er waarheid van te maken!

Satan heeft de hele wereld misleid met betrekking tot wie en wat God is en met betrekking tot de ware natuur van Christus en de Heilige Geest. Bovendien heeft hij de wereld misleid met betrekking tot de regering van God, die op de geestelijke wet van God is gebaseerd. En verder betreffende wat en waarom de mens is, wat behoud is, hoe men het kan ontvangen, wat het ware evangelie is, wat de Kerk is en waarom zij er is en wat er in de toekomst zal gebeuren!

Hoe is God

Het woord drieëenheid wordt nergens in de Bijbel gebruikt. Ik zal, naarmate wij verder komen, volkomen duidelijk maken dat God Zichzelf niet tot een „drieëenheid” heeft beperkt. De verrassende waarheid is, eenmaal begrepen, de wonderbaarlijkste openbaring die het menselijke verstand kan opnemen of bevatten!

De allereerste idee of leer dat God een drieëenheid is ontstond in de tweede helft van de tweede eeuw honderd jaar nadat het Nieuwe Testament voor het grootste gedeelte was geschreven. Het valse Christendom, uitgebroed door Simon de Tovenaar, propageerde deze leer krachtig, evenals die van het heidense Pasen. Maar de ware Kerk van God bood er even krachtig weerstand aan. De controverse werd zo hevig dat de vrede in de wereld erdoor werd bedreigd. De toen nog heidense keizer Constantijn riep dit Concilie van Nicea bijeen om de kwestie op te lossen. De medestanders van de Romeinse keizer waren veel groter in aantal dan die van de vervolgte ware Kerk van God.

Een profetie over deze twee kerken kunt u in het boek Openbaring vinden. In het 12e hoofdstuk staat de profetie over de ware, zwaar vervolgte Kerk van God. Jezus noemde haar een „klein kuddeke”. In het 17e hoofdstuk vindt u de profetie over de valse kerk—een zeer grote kerk, door God genoemd: „Een geheimenis: het grote Babylon, moeder van de hoeren” (vs. 5). Zij trok één lijn met en beheerste (zat schrijlings op) de politieke regeringen. De hele wereld zal zich zeer verbazen (vs. 8) als dit religieus-politieke „Heilige Romeinse Rijk” van de Middeleeuwen weer tot leven wordt gebracht! Het bevindt zich nu in de voorstadia daarvan, en het zal voortkomen uit de Europese Gemeenschap!

Valse tekst toegevoegd

Er is in de Bijbel slechts één korte passage die gewoonlijk door de aanhangers van de „drieëenheid” wordt gebruikt ter ondersteuning van de drieëenheidsdoctrine. Deze passage is te vinden in 1 Johannes 5:7-8 en staat in de Nieuwe Vertaling tussen teksthaken: „Want drie zijn er, die getuigen [in de hemel: de Vader, het Woord, en de Heilige Geest (de King James Version [of KJV] spreekt van ‘Holy Ghost’); en deze drie zijn één. En drie zijn er, die getuigen op de aarde]: de Geest en het water en het bloed, en de drie zijn tot één.” De woorden die hier tussen teksthaken staan werden waarschijnlijk in het begin van de 4e eeuw aan de Latijnse Vulgaat-vertaling toegevoegd! Ze komen niet voor in enig ouder Grieks handschrift en evenmin in andere vertalingen. Ze werden aan de Vulgaat toegevoegd in de hitte van de controverse tussen Rome en Dr. Arius en Gods volk.

Bijbelcommentaren verklaren dat deze woorden nooit door de apostel Johannes werden geschreven en evenmin

voorkomen in de bestaande vroege en latere kopieën van zijn handschrift. In zijn drie brieven en in het boek Openbaring spreekt de apostel Johannes over „de Vader en...de Zoon” (vgl. 1Johannes 1:3), maar nooit over „de Vader en het Woord”, behalve dan in dit niet geïnspireerde deel van 1Johannes 5:7-8.

De aartsbedrieger Satan had een gegronde reden om dit misleidende vers te laten opnemen in de Latijnse Vulgaat, van waar het in andere vertalingen is gesloopen. De drieëenheidsdoctrine schakelt volledig het evangelie van Jezus Christus uit. Zijn evangelie is de boodschap die Hij van God de Vader aan de mensheid bracht: het goede nieuws van het komende Koninkrijk van God. Dit is precies wat Satan boven alles wil vernietigen. Naarmate wij verder gaan zal dit duidelijk worden.

Een wereldbekende evangelist zei eens: „Toen ik jaren geleden de Bijbel begon te bestuderen, was de leer van de Drieëenheid een van de meest complexe problemen waarop ik stuitte. Ik heb het nooit volledig kunnen oplossen, want het bevat het aspect van een mysterie. Ofschoon ik het tot op vandaag niet volledig begrijp, aanvaard ik het als een openbaring van God...Het verklaren en verduidelijken van de Drieëenheid is een van de moeilijkste opgaven voor een Christen.”

Ook maakt men veel gebruik van het feit dat in verband met de Heilige Geest op een aantal plaatsen in moderne vertalingen achteloos het mannelijke voornaamwoord hij is gebruikt. Maar niet altijd: soms wordt in dezelfde vertalingen naar de Heilige Geest verwezen met het. Bijvoorbeeld in de passage die de komst van de Heilige Geest beschrijft voor de oprichting van de Kerk van God op die gedenkwaardige Pinksterdag. [In het Nederlands is het nog moeilijker te onderscheiden. Daar wordt uit grammaticaal oogpunt ‘hij’ gebruikt, omdat volgens Van Dale zowel geest als trooster manlijk zijn en dus taalkundig niet met ‘het’ aangeduid mogen worden. Dit taalkundig geslacht heeft niets met sekse te maken. Vergelijk: de stoel (manlijk), de tafel (vrouwelijk) en het boek (onzijdig.)]

De Heilige Geest uitgestort

De Heilige Geest kwam uit de hemel, hoorbaar, met het geluid van een enorme windvlaag, „en vulde het gehele huis,

waar zij gezeten waren.” Vervolgens verscheen de Heilige Geest—werd zichtbaar gemaakt—gemanifesteerd. „En er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het [de Heilige Geest in de vorm van verdeelde tongen] zette zich op ieder van hen” (Handelingen 2:2-3). In vers 18 haalt Petrus de profeet Joël aan: „[Ik zal] van mijn Geest uitstorten...” De Heilige Geest kan, evenals water of een andere vloeistof, worden „uitgestort.” Kunt u een persoon uitstorten van de een in de ander, zoals hier van God in de daar bijeengekomen mensen? Johannes 7:37-39: „En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden; want de Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was.”

En ook in Handelingen 10:45: „...dat de gave van de Heilige Geest ook over de heidenen was uitgestort.”

Samenvatting

Kort samengevat: God is een familie of gezin, dat op dit ogenblik bestaat uit de twee Personen van Johannes 1:1-4, maar met vele duizenden, reeds door Gods Geest verwekte kinderen in Gods ware Kerk. Dezen zullen spoedig bij Christus' terugkeer op aarde in dat goddelijke gezin worden geboren. Jezus Christus werd, door Zijn opstanding, geboren als een goddelijke Zoon van God (Romeinen 1:1-4)—de eerste die op deze wijze in de Godfamilie geboren is (Romeinen 8:29).

Zowel God en Christus bestaan uit geest, hebben de vorm en gestalte van een menselijke persoon, maar met ogen als vlammen van vuur en een gezicht zo helder als de zon op volle sterkte!

God is Schepper van alles wat bestaat. Zowel God als „het Woord” (dat Christus werd) hebben eeuwig en vóór alles bestaan. Van Hen gaat de Geest van God uit, waarmee God alomtegenwoordig en alwetend is. God de Vader is de goddelijke Vader van de Godfamilie waarin de waarlijk bekeerde Christenen zullen worden geboren.

